

LEVERING ONDER REMBOURS
(Cash on delivery)

komedie in twee bedrijven

door

MICHAEL COONEY

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LEVERING ONDER REMBOURS - CASH ON DELIVERY** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MICHEAL COONEY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Erik Wessels
Linda Wessels
Harry Berends
Meneer Brinkers
Oom Johan
Ingrid Diependaal
Dr. Kamperman
Meneer Schuiling
Juffrouw Albers
Brenda Regtop

Tijd van handeling: Heden, een regenachtige morgen in oktober.

Plaats van handeling: De woonkamer van de Spreeuwenstraat 344,
vlak bij de rotonde in Zoetermeer

Het eerste bedrijf: Negen uur in de ochtend.

Het tweede bedrijf: Aansluitend.

DECOR:

Het decor is een smaakvol, maar niet extravagant ingericht huis in een moderne woonwijk dat toebehoort aan Erik Wessels en zijn vrouw Linda. Er is een massieve voordeur midden achter met daarop in grote bronzen cijfers 344 en een brievenbus; geen raampje. Buiten de deur is een klein portaal. Links naast de voordeur is een raam dat uitzicht geeft op de huizen aan de overkant. Onder het raam bevindt zich een brede vensterbank met een scharnierend deksel die groot genoeg is om iemand in te verbergen. Naast de deur staat een paraplubak. Rechts achter is een doorloop met een trap waarvan de onderste paar treden zichtbaar zijn. De trap gaat naar het appartement, boven dat verhuurd is aan Harry Berends. Links achter is een deur naar de eetkamer en links voor is een deur naar de keuken (*bij een geopende deur zijn een paar keukenkastjes te zien*) Boven de deur naar de eetkamer is een kleine kast ingebouwd die onopvallend samenvalt met de omlijsting van de deur. Rechts voor is een deur naar de slaapkamer van Erik en Linda, die zich op de begane grond bevindt.

Inrichting:

In het midden staat een bank met aan de linkerkant een tafeltje met een druktoetsen telefoon. Links tegen de wand tussen de deur naar de keuken en de deur naar de eetkamer staat een stoel. Aan de wanden hangen schilderijen of foto's die van weinig artistieke smaak getuigen. Tussen de slaapkamerdeur en de doorgang naar de gang hangt een klok. Met tussenpozen is door het raam en de openstaande deur regen te zien. Het is negen uur.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opengaat is het toneel leeg. De deuren zijn gesloten. Linda komt binnen vanuit de slaapkamer met een mok koffie. Ze is gekleed in een modern pakje.

Linda: Erik! Erik, lieverd! *(Erik komt uit de keuken terwijl hij een stuk geroosterd brood eet. Hij is gekleed in een broek van een kostuum en een wit overhemd)*

Erik: Ja schat?

Linda: Heb je de huissleutels?

Erik: Nee lieverd. Jij hebt gisteravond de deur op slot gedaan, weet je nog?

Linda: Misschien liggen ze in de keuken.

Erik: Ja. *(Linda gaat de keuken binnen. Erik haalt met zijn linkerhand de telefoon tevoorschijn en houdt die tegen zijn oor terwijl hij de keukendeur dicht doet. In de telefoon)* Bent u daar nog?Sorry, ik werd even afgeleid. Spreek ik met de Sociale Dienst?.... Prachtig. Ik moet opschieten. Ik wil alle uitbetalingen afzeggen.....

Linda *(komt zonder mok uit de keuken terug)*: Ik zie hem niet! *(Erik stopt de telefoon in zijn zak en gaat nonchalant op de bank zitten)* Ik heb hem zeker in mijn handtas gestopt.

Erik *(grinnikt)*: Ja, dat is altijd de laatste plaats waar je hem zoekt.

Linda *(grinnikt)*: Het is al goed! *(ze gaat de slaapkamer in. Erik staat snel op en schopt de deur van de slaapkamer dicht)*

Erik *(in de telefoon)*: Sorry voor de onderbreking..... Ja, AL mijn uitkeringen..... moet ik dan met iedere afdeling praten?.... Nu ja, vooruit dan maar. Als u me doorverbindt met de afdeling voor de bijstandsuitkering kunnen zij me dan verder doorverbinden?.....

Linda *(komt weer binnen)*: Gevonden!! *(Erik steekt snel de telefoon in de bovenkant van zijn broek)* Kom, laten we gaan.

Erik: Luister schat, ga jij al maar vast. Ik haal je wel in.

Linda: Je mist je trein als je niet opschiet.

Erik: Maar ik moet me nog verder aankleden en ik zou niet willen dat jij te laat kwam.

Linda: En jij dan?

Erik: Oh, dat komt wel in orde. *(hij staat op, realiseert zich dat de telefoon in zijn zak zit en gaat snel weer zitten)* Ik leen de fiets van Harry wel. Die kan ik bij het station laten staan.

Linda: Harry is natuurlijk al lang naar de schoenwinkel. Je kunt niet zo maar de fiets van je kostganger lenen.

Erik: Dan zal ik wel naar het station gaan joggen; goed voor me.

Linda *(werkelijk bezorgd)*: Erik, is er toch niks geen bijzonders? Erik *(opgewekt)*: Nee hoor. Alles is prima in orde.

Linda: Ik bedoel, je hebt toch geen problemen bij de elektriciteitsmaatschappij?

Erik: Nee, hoe kom je daar nu bij? (*nonchalant*) Maak je je zorgen over me?

Linda: Oh, nee, helemaal niet.

Erik: Mooi, mooi.

Linda: Maar je zou het me toch vertellen als er wat aan de hand was, of niet, Erik?

Erik: Maar natuurlijk, schat. En als jij je ergens zorgen over maakt, zou je me dat vertellen, hè?

Linda: Natuurlijk. Dus ik hoef me echt geen zorgen te maken?

Erik: Natuurlijk niet. Wij tweeën, hè? Geen enkel probleem.

Linda: Goed, dan zie ik je straks wel op het station.

Erik: Ik kom zo gauw mogelijk.

Linda (*gaat af*): Tot strakjes dan.

Erik (*zodra zij buiten is, grijpt Erik de telefoon weer*): Bent daar nog?.... Rotmuziek. André Rieux op de vroege morgen. (*dan*) Oh, hallo, welke afdeling is dit?..... Betalingen. Prachtig. Mijn naam is Erik Wessels, ik bel in verband met mijn kostganger, Harry Berends..... Harry van voren..... en Berends van achteren..... Ja, mooi, luister, ik geloof dat Harry werkeloosheidsuitkering van u krijgt, klopt dat? Ja, dat dacht ik al. Nu, ik bel u om te zeggen dat u deze week, of beter gezegd in het vervolg, de cheque niet op hoeft te sturen.... Eh... nee. Nee, Harry heeft geen werk. Hij is vanmorgen overleden. Ja, geheel onverwacht..... daarom bel ik ook..... Nee, Harry is een natuurlijke dood gestorven. Hij krijgt wat? Een overlijdensuitkering? Nee, u begrijpt me verkeerd, ik probeer al zijn uitkeringen op te zeggen..... Nee, zijn vrouw wil geen weduwenuitkering.... nee, ook geen extra kinderbijslag. (*Erik heeft niet in de gaten dat Harry via de doorloop de woonkamer inkomt en achter hem staat. Hoewel hij aangekleed is, heeft Harry een deken om zich heen geslagen en ziet er grieperig uit. Erik in de telefoon*) Goed, goed.... en moet ik dat formulier op het gemeentehuis ophalen?

Harry: Morge, Erik.

Erik (*geeft een gil van schrik*): Oei! (*hij steekt snel de telefoon tussen zijn benen*) Harry, wat doe jij hier?

Harry: Ik kwam een paar pillen lenen.

Erik: Waarom ben je niet in de schoenwinkel? Het is al negen uur geweest.

Harry: Ja, dat weet ik. Ik werd vanmorgen wakker met een vreselijk rotgevoel. Ik heb al gekotst van jewelste.

Erik: Oh, leuk.

Harry: En nu ik over drie dagen ga trouwen moet ik zien weer zo gauw mogelijk op te knappen. Je kent me. Zeg 'koutje' en ik loop de hele dag met een pak Kleenex in mijn handen.

Erik: Harry!

Harry: Ik bedoel: ik kan Brenda toch niet laten stikken. Of wel soms?

Erik: Harry, zie je niet dat ik aan het telefoneren ben? *(Harry knikt)* Wat wil je?

Harry: Ik vroeg me af of mevrouw Wessels nog een aspirientje voor me had.

Erik: Linda is net de deur uit. Maar misschien ligt er wel wat in de keuken. Kijk zelf maar. En Harry..... wil je in het vervolg niet zo binnen komen sluipen? *(Harry grinnikt en gaat af in de keuken waarbij hij de deur open laat. Erik begint onmiddellijk weer in de telefoon te praten)* Sorry, ik werd gestoord door..... de vrouw van Harry. Ik ben bang dat ze volledig instort..... Ja, normaal gesproken is zij degene waar de hele familie op steunt. Maar ze is helemaal in de war..... Hun drie kinderen? Oh, die zijn werkelijk radeloos. Ik kan ze hier horen huilen. *(hij houdt de telefoon een eind van zijn gezicht en maakt snik-geluiden)* Doodsoorzaak? Harry is aan 'Moeraskoorts' overleden. Dat klopt. De dokter zei dat het nagenoeg niet meer voorkomt. *(Harry komt uit de keuken en probeert met zijn tanden het dekseltje van een flesje met pillen te halen. Hij loopt weer ongezien achter Erik langs. Erik in de telefoon)* Ja, dank u wel. En ik zal zeker uw condoléances aan mevrouw Berends overbrengen. Erg vriendelijk van u.

Harry: Condoléances aan mevrouw Berends?

Erik *(in de telefoon, heel rustig)*: Ik zal er voor zorgen dat alle papieren tegen het eind van de week op de post zijn. Dank u. *(hij legt de telefoon neer)* Heb je wat gevonden?

Harry: Wie had je daar aan de telefoon?

Erik: Oh, een mevrouw van het plaatselijke vrouwencomité. *(hij gaat naar de slaapkamer, maar Harry houdt hem tegen)*

Harry: Waarom gaf die mevrouw van het plaatselijke vrouwencomité de condoléances aan mijn moeder?

Erik: Ik heb je ma en pa mee laten doen aan een verloting.

Harry: Wie zou nu mijn ma en pa willen winnen?

Erik: Als deelnemers, sufferd.

Harry: Oh.

Erik: Maar ze hadden niks gewonnen, daarom belde het comité. De eerste prijs was een cruise van drie weken rond de wereld. Eerste klas hut, elke avond diner aan de tafel van de kapitein. Het was voor hun gouden bruiloft.

Harry: Gouden bruiloft. Wat een leuk idee, Erik. Jammer dat ze niet hebben gewonnen.

Erik: Ja, ze krijgen in elk geval de troostprijs.

Harry: En wat is dat?

Erik: Een broodrooster.

Harry: Een broodrooster? Hm, ook niet gek. Weet je trouwens wel dat je wasmachine weer dat gekke geluid maakt?

Erik (*niet geïnteresseerd*): Ja, weet ik. Als je het niet erg vindt, Harry, dan moet ik er vandoor. Kan ik je fiets lenen om naar het station te gaan?

Harry: Natuurlijk. Zeg Erik, ik kan met geen mogelijkheid dat dekseltje van dat flesje krijgen.

Erik: Laat mij eens kijken. (*Erik neemt het flesje aan en kijkt op de label*) Kijk, dit is jouw probleem.

Harry: Wat dan?

Erik (*geeft het flesje terug*): Kijk maar op het etiket - idiotenbestendig.

Harry (*kijkt Erik kwaad aan*): Het is niet aardig me zo te behandelen, Erik. Ik ben niet alleen de afgelopen twee jaar je kostganger geweest, je bent ook nog eens mijn getuige als ik zaterdag ga trouwen. Ik ben door dik en dun een eerlijke en betrouwbare vriend geweest en Linda en jij hebben altijd op mijn schouder kunnen uithuilen.

Erik: Je kunt de huur zeker weer niet betalen, of wel?

Harry: In één woord: Nee. (*Erik schudt zijn hoofd en gaat naar de slaapkamer*) Maar ik beloof je, Erik, dat ik het geld zal betalen als Brenda en ik van onze huwelijksreis terug komen.

Erik: Mooi.

Harry: God nog aan toe. Ik op huwelijksreis! Kun je je dat voorstellen?

Erik: Nee, ik snap niet hoe je het voor elkaar hebt gekregen.

Harry: Wie zou drie maanden geleden gedacht hebben dat ik naar die conferentie van schoenhandelaren zou gaan en met een bruid terug zou komen.

Erik: Het is werkelijk niet te geloven. (*af in de slaapkamer*)

Harry: Als jij en Linda aanstaande zaterdag Brenda ontmoeten, zul je ook onmiddellijk verliefd op haar worden. Net als iedereen. Net als ik. (*de deurbel gaat*) Ik zal wel opendoen. (*de deurbel gaat opnieuw*) Ik kom! (*Harry doet de deur open en we zien Johan Brinkers, een gemeenteambtenaar van middelbare leeftijd die waarschijnlijk minder intelligent is dan hij zelf denkt. Hij heeft een klembord en een aktentas onder zijn arm*) Goeden morgen.

Brinkers: Zegt u dat wel. Een beetje druilerig, maar toch. Het spijt me dat ik u zo vroeg moet storen, maar ik kom van de sociale dienst. Afdeling ziekte en ongevallen.

Harry: Ja?

Brinkers: Bent u meneer Jansen?

Harry: Eh.... nee.

Brinkers: Wilt u dan meneer Jansen even zeggen dat ik hem graag wil spreken?

Harry: Ik snap het niet.

Brinkers: Het is anders heel eenvoudig. Ik ben de inspecteur van de SD en wil meneer Hendrik Jansen graag spreken.

Harry: Ik denk dat er een foutje in het spel is.

Brinkers: Dit is toch Spreeuwenstraat 344, nietwaar? (*ze controleren*)

beide het nummer aan de buitenkant van de deur)

Harry: Ja.

Brinkers: Dan is er geen foutje gemaakt.

Harry (*aarzelt*): Wacht even. Ik zal iemand voor u halen.

Brinkers: Ja, doet u dat.

Harry: Ik denk dat u beter even in het portaal kunt wachten.

Brinkers: Oh, prima. (*hij stapt weer naar buiten. Harry doet de deur dicht.*

Erik komt uit de slaapkamer terwijl hij zijn jas aantrekt)

Harry: Erik, er is iemand voor je aan de deur.

Erik: Harry, ik moet dringend naar het station.

Harry: Hij is van de sociale dienst.

Erik (*blijft stokstijf staan*): Wat zeg je?

Harry: En hij wil meneer Jansen spreken.

Erik: Wat?

Harry: Er is een inspecteur van de sociale dienst die meneer Hendrik Jansen wil spreken. Ik heb gezegd dat er een misverstand in het spel moet zijn.

Erik (*dringend*): Wat heb je precies tegen hem gezegd?

Harry: Dat ik iemand voor hem zou roepen. (*Erik begint Harry naar de trap te duwen*)

Erik: Heel goed, Harry. Ik zal met hem praten.

Harry (*blijft staan*): Wacht eens even!

Erik: Wat?

Harry: Hij bedoelt meneer Jansen.... je vorige kostganger.

Erik (*probeert te doen of er niets aan de hand is*) Nee. Nee, natuurlijk niet.

Harry: Jawel. Hendrik Jansen. Je weet wel, de vorige bewoner van de bovenverdieping.

Erik: Nee. Nee, dat bestaat niet.

Harry: Ja, hij is naar Canada geëmigreerd. Ze bezorgen nog altijd zijn post hier.

Erik: Dat weet ik, Harry.

Harry: Ja. Je moet het aan hem doorsturen. Al dat gedoe van de sociale dienst.

Erik: Nee, hij bedoelt vast en zeker een andere meneer Jansen.

Harry: Ja, dat zal wel. Ik zal het hem wel vertellen.

Erik: Nee!

Harry: Ja. Ik zal hem wel eens uit de droom helpen.

Erik: Nee. Dat gaat niet.

Harry: Ik zal hem wel eens vertellen dat meneer Jansen al jaren geleden is geëmigreerd.

Erik: Nee. Niet doen!

Harry: Waarom niet?

Erik: Omdat ik Hendrik Jansen ben.

Harry: Nu dan, ik kan hem toch wel vertellen dat.... (*realiseert zich wat*

Erik heeft gezegd) Jij! Ben jij Hendrik Jansen?

Erik: Ik doe alsof ik Hendrik Jansen ben.

Harry (*probeert het te snappen*): Wacht. Wacht even; ik kan je niet volgen.

Erik (*opent de voordeur en glimlacht tegen Brinkers*): Momentje nog. (*als Brinkers wat wil zeggen doet Erik de deur weer dicht en trekt Harry aan de kant*) Kun jij een geheim bewaren, Harry?

Harry (*weet niet wat hij moet doen*): Een geheim? Ik denk van wel.

Erik: Ik heb de boel een beetje belazerd.

Harry: Wat zeg je?

Erik: Vanaf het moment dat meneer Jansen hier twee jaar geleden is weggegaan heb ik zijn uitkeringen geïnd.

Harry: Om naar hem op te sturen, bedoel je.

Erik: Niet helemaal.

Harry: Of om het naar de sociale dienst terug te sturen dan?

Erik: Niet helemaal.

Harry: Nu ja, wat heb je er dan..... (*realiseert zich wat dit betekent*) Oh, alle mensen!

Erik (*dringend*): Sssht!

Harry: Dat is schandalig.

Erik: Weet ik.

Harry: Hoe haal je zoiets in je hoofd, Erik?

Erik: Dat is een heel verhaal en daar hebben we nu de tijd niet voor. Hou je gedeisd en ik klets me hier wel uit. Het zal allemaal nog wel meevallen.

Brinkers (*roept door de brievenbus*): Hallo!

Erik (*roept*): Ik kom er aan! (*hij duwt Harry naar de keuken*) Ga naar de keuken en hou je gemak.... en sta niet aan de deur te luisteren.

Harry: Waarom zou ik? Je hebt me toch alles verteld, of niet soms?

Erik (*liegt met een grote grijns*): Harry. (*hij duwt Harry de keuken in en gooit de deur dicht, dan rent hij naar de voordeur en roept*) Ik kom! (*hij blijft staan en herinnert zich plotseling wat. Tegen zichzelf*) Meneer Jansen? Ah! Jicht! (*hij duikt naar de paraplubak, haalt er een wandelstok uit en hobbelt naar de deur. Erik doet de deur open*) Sorry, dat ik u heb laten wachten. (*wijst naar zijn been*) Ik kan me niet zo heel goed verplaatsen. Kom gauw binnen.

Brinkers: Dank u. (*Brinkers komt de kamer binnen. Tijdens de verdere handelingen blijft Erik trekkebenen, alsof zijn been erg zeer doet*) Meneer Hendrik Jansen?

Erik (*kijkt even naar de keuken*): Eh.... ja. Hendrik Jansen, wat kan ik voor u doen, meneer.... eh..... ?

Brinkers: Brinkers.

Erik: Meneer Brinkers.

Brinkers: Johan Brinkers. Dienst Sociale Zaken. Afdeling ziekte en ongevallen.

Erik (*bezorgd*): Afdeling ziekte en ongevallen? Dit is toch niet in verband met een telefoontje van vanmorgen?

Brinkers: Nee.

Erik (*probeert opgewekt te doen*): Waarom gaat u niet eerst even zitten?

Brinkers: Graag, dank u. (*Erik wijst Brinkers naar midden voor. Hij gaat op de bank zitten en haalt een dikke map uit de tas*) Ik zal niet te veel van uw tijd in beslag nemen, meneer Jansen. Ik heb een paar dingen die ik graag wil verifiëren en dan ben ik weer weg.

Erik: Prima. Laat maar horen.

Brinkers (*kijkt in de papieren in de map*): Volgens onze gegevens hebt u de laatste zes maanden in bed gelegen met een zeer ernstige aanval van jicht.

Erik: Ja, dat klopt, ernstige jicht. Dat is gekomen door de complicaties nadat er een zwaar krat op mijn voet is gevallen toen ik als onbetaald vrijwilliger voedsel inpakte voor Polen. (*Brinkers kijkt naar Erik's been en denkt even na voordat hij een aantekening in het dossier maakt*) Ik heb boven alle dokters rapporten.

Brinkers: Ik heb hier alle kopieën.

Erik: Oh ja?

Brinkers: Evenals uw aanvragen voor uitkeringen.

Erik (*bezorgd*): Oh ja?

Brinkers: Ja. In feite heb ik kopieën van alle medische rapporten van uw hele gezin hier. (*Brinkers haalt een enorm dikke ordner met papieren in alle kleuren uit zijn tas*)

Erik: Moet je dat zien.

Brinkers: Ik moet eerlijk zeggen dat op Spreeuwenstraat 344 een buitengewoon onfortuinlijke familie woont.

Erik: Dat kun je wel zeggen.

Brinkers: Het lijkt wel behekst.

Erik: U hebt een enorm dossier bij u, meneer Brinkers.

Brinkers: De grootste in de provincie.

Erik (*lacht*): Dat lijkt me overdreven.

Brinkers: Hier zit alles in, meneer Jansen. AOW, bijstand, kinderbijslag, één ouder toeslag, ziektegeduidkeringen, huurcompensatie en invaliditeitsuitkering.

Erik (*denkt dat dat het einde van de lijst is*): En dat allemaal onder één dak.

Brinkers: Weduwenpensioen, zwangerschapsuitkering, ziekte-wetuitkeringen, achterstallige betalingen, WAO uitkeringen.

Erik (*denkt weer dat dat het einde van de lijst is*): Je zou het niet geloven.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto